

rigtige, men jeg vil imidlertid anmode den ærede Minister om at berigtige dem til 3die Behandling; hvis jeg har begaaet nogen Feil i saa Henseende; jeg tror dog, det skal vise sig, at min Beregning er nogenlunde rigtig, allensfals vil der ikke være nogen stor Forskjel. Disse Forhold gjøre naturligvis — Forholdene i Kjøbenhavn kjender jeg egentlig ikke saa nøie —, at det for Provindstjofstæderne stiller sig noget uheldigt med Hensyn til det ringe Beløb, som der haves til Bude, idet der i det Mindste i de større Kjøbstæder — de ganske smaa kjender jeg ikke, men jeg formoder, at det Samme er Tilfældet der — bliver trukket en Postlinie, som det falder, og indenfor denne Postlinie besørger Postvæsenet Brevene, medens de, der bo udenfor Postlinien, enten maa have angivet et Sted, hvor Brevene kunne afleveres, eller ogsaa maa de selv hente dem paa Posthuset. Det er nemlig umuligt for Postvæsenet at besørge Brevene til alle Udfanter af Byen. I Provindserne fremkommer ogsaa det Særlyndt eller den forunderlige Ting, som undertiden kan passere ved Distributionen, nemlig, at man i de Landdistrikter, der ligge nærmest Byen, undertiden faar sine Breve før de, der bo i Hjertet af Byen, men det angaar — jeg skal ikke være uretskædig — naturligvis kun de Breve, som komme om Natten; de Breve, der komme om Dagen, maa de naturligvis vente paa. Naar jeg har fremstillet disse Forhold, er det ikke for paa nogen Maade at fremsætte nogen Anke imod den lokale Postbestyrelse, thi det er min fulde Overbevisning, at med de Kræfter, der staa til dens Raadighed, udretter den Alt, hvad der kan forlanges, ja, jeg kan endogjaa sige, at den til enkelte Tider af Maret, f. Ex. ved Jule- og Nytaarstid, udretter Mere, end der kan forlanges. Jeg siger det heller ikke, fordi jeg paa nogen Maade misunder Landet den Postbefordring, som det har, ei heller er jeg misundelig over eller tænker paa at berøve Landet Noget, og heller ikke vil jeg tage nogen som helst Ting fra Landpostbudene, jeg tror i Virkeligheden ikke, at disse Stædler ere lønnede for godt, jeg tror, at de have mange haarde Dage, men jeg vil dog fremsføre dette og henstille til den ærede Minister, om der ikke i Lighed med, hvad der gjøres paa Landet, ogsaa vil kunne gjøres Noget for Kjøbstæderne og Kjøbenhavn. Jeg er fuldstændig overbevist om, at naar Forholdene nu blive stillede frem, og naar jeg har Ret i min Fremstilling, hvad jeg tror, at jeg har, vil ingen billigtænkende Repræsentation negte de fornødne Midler til en Udvidelse af Distributionen af Breve ogsaa i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne. Naar jeg har fremsført disse

Tal, er det for ogsaa derved at bevise, at et Brev f. Ex. i Kjøbenhavn i Virkeligheden kan koste $2\frac{2}{5}$ D., og det vil altsaa ses, at dersom man sætter Takten for det lokale Brevkort i Kjøbenhavn til 3 D., er der endda Noget tilovers; vel at mærke, der skal naturligvis bevilges noget Yderligere til Postbudene, men jeg haaber ogsaa, at der ikke vil være Noget i Veien for, at man ogsaa vil komme dem imøde. Jeg glemte før, hvad jeg vilde sige med Hensyn til Byposten, — det er iøvrigt en Indretning, som jeg ikke skal indlade mig videre paa at omtale, det vil jeg overlade til Folk, der ere bedre lokaliserede end jeg — men naar jeg sagde, at den ærede Minister bedre maatte kunne afløse med saadanne Lovbestemmelser i Gaanden, er det min Mening dermed, at det ikke gaar an at afløse Byposten uden at give Kjøbenhavnerne Noget i Stedet; de ere nu en Gang vant til disse 3 Dre, og jeg tror, at man ikke gjerne skal berøve dem Noget, som de have. Men der er en anden Side af Bypostens Virksomhed, som jeg ikke kjender saa nøie til, det er dens Virksomhed med Hensyn til Befordring af Passer. Jeg veed ikke, og jeg tør derfor ikke udtale mig derom, men det er vist Noget, som den ærede Minister og Administrationen vil tage under Overveielse, om det ikke vil være rigtigt, hvis man kommer til at afløse Byposten, saa tillige at etablere en saadan Befordring af Passer til Tudenbys, som man nu har i Byposten. Jeg har, som sagt, ingen Mening derom, og jeg vil derfor overlade Besvarelsen deraf til Andre, der ere bedre lokaliserede i saa Henseende end jeg.

Efter denne Digression skal jeg gaa over til selve Lovforslaget. Den første Ting, jeg ønsker at berøre, er Takten for Brevkort og Brevkortpar. Rundt omkring, hvor der eksisterer saadanne Brevkort, og det gjør der vistnok i de fleste Lande i Europa, er Takten for Brevkort affurat 50 pCt. af Takten for Breve. Det er den staaende Regel overalt i alle andre Lande. Her er derimod denne Regel fraveget. Da Takten for Breve er 8 Dre, hvorfor da ikke sætte Takten paa Brevkort til 4 Dre og for Svarkort til 8 Dre? Saa fulgte man i Virkeligheden den Skik, som der er i alle andre Lande. Jeg kan egentlig nok tænke mig, at der er to Grunde til, hvad man gjør. Den ene er naturligvis, at den ærede Minister meget gjerne vil have en lille Smule mere Indtægt, men efter de Talstørrelser, jeg har fremhævet, tror jeg ikke, at denne Merindtægt behøves. Den anden Grund, som maasse er den egentlige Bevæggrund til dette, er det fjære Decimalsystem. Jeg erkjender natur-